Päiväys
19.11.2026

Diaarinumero
1228/03.04.04.04.19/2026

JULKINEN KUULUTUS

Luvan haltijan valitus ympäristölupapäätöksestä

Ympäristönsuojelulain 196 §:n mukaan Vaasan hallinto-oikeuden on annettava ympäristölupapäätöstä koskeva luvan hakijan valitus tiedoksi julkisella kuulutuksella noudattaen, mitä hallintolain 62 a §:ssä säädetään, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta. Kuulutus ja valitusasiakirjat on pidettävä verkkosivuilla vähintään 14 päivän ajan. Tieto kuulutuksesta on lisäksi julkaistava toiminnan vaikutusalueen kunnissa noudattaen, mitä kuntalain 108 §:ssä säädetään.

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

19.11.2026

Valituksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta.

Valituksen tiedoksisaantipäivä on 26.11.2026.

Asia

Luvan haltija Suomen Materiaalikonepalvelu Oy on jättänyt Vaasan hallinto-oikeudelle valituksen Porin kaupungin ympäristö- ja terveysvalvontayksikön päällikön päätöksestä 24.8.2026 § 25 (ympäristöluvan muuttaminen ympäristönsuojelulain 89 §:n nojalla, Pori).

Valitusasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja luvan haltijan valitusasiakirja pidetään nähtävillä 19.11.-17.12.2026 Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla *(https://www.tuomioistuimet.fi/tuomioistuimet/vaasan-hallinto-oikeus/yleistiedoksiannot-ja-julkiset-kuulutukset/hallinto-oikeuden-julkiset-kuulutukset/)*. Hallinto-oikeuden verkkosivuilla valitus on ilman liitteitä. Tieto kuulutuksesta on julkaistava Porin kaupungissa.

Hallintolain 62 b §:n mukaan julkisen kuulutuksen ja kuulutettavan asiakirjan tiedot julkaistaan, jollei salassapitoa koskevista säännöksistä muuta johdu. Henkilötiedoista julkaistaan kuitenkin ainoastaan tiedonsaannin kannalta välttämättömät henkilötiedot.

Mahdollisuus vastineen antamiseen

Vaasan hallinto-oikeus varaa asianosaisille, joita asia erityisesti koskee, tilaisuuden vastineen antamiseen. Mahdollinen vastine tulee toimittaa hallinto-oikeuteen **viimeistään 17.12.2026**. Viranomaisille varataan erikseen tilaisuus vastineen antamiseen.

Vastineeseen on merkittävä sen tekijän nimi, postiosoite, puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite. Vastineessa on ilmoitettava asian diaarinumero 1228/2026.

Kiinteistön osaomistajaa pyydetään antamaan tieto kuulutuksesta myös kiinteistön mahdollisille muille omistajille ja haltijoille.

VAASAN HALLINTO-OIKEUS

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla:
https://www.tuomioistuimet.fi/tuomioistuimet/vaasan-hallinto-oikeus/tietoa-meista/tietosuoja/

Vaasan hallinto-oikeus
PL 204
65101 VAASA
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi

VALITUS VAASAN HALLINTO-OIKEUDELLE

Asia: Valitus Porin kaupungin 24.8.2026 antamasta ympäristöluvan muuttamista koskevasta päätöksestä
Päätöksen diaarinumero: PRIDno-2020-1840

1. Valittaja

Suomen Materiaalikonepalvelu Oy

Y-tunnus: 0849808-5

Mäkipuistontie 21

28430 Pori

Sähköposti: [redacted]

Puhelin: [redacted]

2. Valituksen kohteena oleva päätös

Valitus koskee Porin kaupungin 24.8.2026 antamaa päätöstä, jolla on muutettu Suomen Materiaalikonepalvelu Oy:n ympäristölupaa ympäristönsuojelulain 89 §:n nojalla.

Päätöksellä on muutettu erityisesti lupamääräystä 2, joka koskee muun muassa jätteiden varastointimääriä, varastointialueen pinta-alaa ja kasojen enimmäiskorkeutta, sekä lupamääräystä 18, jolla toiminnanharjoittajalle on asetettu 150 000 euron jätevakuus.

3. Vaatimukset

Suomen Materiaalikonepalvelu Oy vaatii, että Vaasan hallinto-oikeus:

1. **Kumoaa Porin kaupungin 24.8.2026 antaman ympäristöluvan muuttamista koskevan päätöksen kokonaisuudessaan.**
2. Toissijaisesti kumoaa päätöksellä muutetut lupamääräykset 2 ja 18 sekä palauttaa asian Porin kaupungin toimivaltaiselle ympäristönsuojeluviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi.
3. Toteaa, ettei päätöksessä ole esitetty riittävää ja luotettavaa selvitystä siitä, että ympäristönsuojelulain 89 §:ssä säädetyt luvan muuttamisen edellytykset täyttyvät kaikkien asetettujen rajoitusten osalta.
4. Toteaa, ettei 150 000 euron vakuuden määrää ole perusteltu riittävän yksilöidyllä kustannuslaskelmalla.

5. Arvioi, onko päätöksen perusteena käytetty selvitys ollut riittävää, kun toiminnanharjoittajan viranomaiselle ilmoittamia laserkeilauksen tulkintavirheitä ei ole asianmukaisesti selvitetty.
6. Tarvittaessa määrää, ettei valituksenalaista päätöstä panna täytäntöön ennen asian lainvoimaista ratkaisemista, siltä osin kuin päätös muutoin olisi täytäntöönpanokelpoinen.

4. Asian tausta

Suomen Materiaalikonepalvelu Oy harjoittaa ympäristöluvanvaraista jätteiden vastaanotto-, käsittely- ja varastointitoimintaa Porissa.

Toimintaa koskee muun muassa **29.12.2017 annettu ympäristölupapäätös, dnro YMPA/685/11.01.00/2015**.

Porin kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen on aikaisemmin muuttanut toiminnan ympäristölupaa 17.4.2023 annetulla päätöksellä.

Vaasan hallinto-oikeus kumosi kyseisen päätöksen 9.7.2024 antamallaan päätöksellä nro 981/2024, diaarinumero 572/03.04.04.04.19/2023.

Hallinto-oikeuden aikaisemmassa ratkaisussa arvioitiin muun muassa luvan muuttamisen perusteeksi esitetyn selvityksen riittävyyttä sekä asian käsittelyyn liittyviä menettelyllisiä kysymyksiä.

Porin kaupunki on tämän jälkeen antanut 24.8.2026 uuden päätöksen ympäristöluvan muuttamisesta.

Valittajan käsityksen mukaan uusi päätös sisältää edelleen olennaisia puutteita tosiseikkojen selvittämisessä, mittaustulosten tulkinnassa sekä uusien lupamääräysten tarpeellisuuden ja oikeasuhtaisuuden perustelemisessa.

5. Valituksen perustelut

5.1 Ympäristönsuojelulain 89 §:n mukaisten muuttamisedellytysten riittämätön osoittaminen

Ympäristöluvan muuttaminen edellyttää, että laissa säädetyt muuttamisedellytykset täyttyvät.

Porin kaupunki on perustellut päätöstään muun muassa alueella varastoitujen jätteiden määrällä, varastointiajoilla, kasojen korkeudella, toiminta-alueen käytöllä sekä jätevakuuden riittämättömyydellä.

Valittaja katsoo, että näistä havainnoista ei sellaisenaan seuraa, että kaikki päätöksessä asetetut uudet rajoitukset olisivat välttämättömiä tai oikeassa suhteessa todettuihin ympäristöriskeihin.

Päätöksessä olisi tullut yksilöidä tarkemmin, millä tavoin toiminnasta aiheutuva pilaantuminen tai sen vaara poikkeaa olennaisesti aikaisemmassa lupaharkinnassa arvioidusta ja miten kukin uusi lupamääräys vastaa juuri tähän muutokseen.

Toiminnanharjoittaja katsoo, ettei tätä yhteyttä ole osoitettu riittävän selkeästi.

5.2 Laserkeilauksen tulosten virheellisyys ja jätteiden määrää koskevan selvityksen puutteet

Porin kaupunki on käyttänyt päätöksensä perusteluissa laserkeilausta, jonka perusteella alueella olevien materiaalikasojen kokonaistilavuudeksi on arvioitu noin 22 800 kuutiometriä. Tästä noin 15 300 kuutiometriä on tulkittu betonijätteeksi ja noin 7 500 kuutiometriä sekalaiseksi rakennusjätteeksi.

Päätöksen mukaan mittaus on ollut suuntaa antava, koska kasojen pohjakorkeuksia on jouduttu arvioimaan alueen muiden osien perusteella.

Valittaja katsoo, ettei tällainen mittaus sellaisenaan osoita luotettavasti alueella olevan jätteen määrää, laatua tai alkuperää.

Lisäksi toiminnanharjoittaja on puhelimitse ilmoittanut viranomaiselle, että laserkeilauksen tulkinta on virheellinen. Osa laserkeilauksessa betonijätekasoiksi tulkituista alueista ei ole betonijätettä, vaan maa-ainesta, joka on ollut kiinteistöllä jo ennen Suomen Materiaalikonepalvelu Oy:n toiminnan aloittamista kyseisellä kiinteistöllä.

Näin ollen laserkeilauksen perusteella tehty arvio jätteiden määrästä ja sijoittumisesta voi olla olennaisesti virheellinen, jos mittauksessa ei ole erotettu toiminnanharjoittajan vastaanottamia jätteitä kiinteistöllä ennestään olleista maa-aineksista.

Viranomaisen olisi tullut selvittää toiminnanharjoittajan esille tuoma seikka ja arvioida sen vaikutus laserkeilauksen luotettavuuteen sekä päätöksen perusteena käytettyihin johtopäätöksiin.

Kun mittauksen on jo päätöksessä todettu olevan suuntaa antava ja kasojen pohjakorkeudet on arvioitu, mittaustulosta ei voida ilman riittävää varmistamista pitää luotettavana näyttönä siitä, että alueella olisi päätöksessä arvioitu määrä betonijätettä tai muuta jätettä.

Lisäksi pelkkä materiaalikasojen tilavuuden arviointi ei suoraan osoita niiden painoa tonneina. Tonnimäärien arviointi edellyttää tietoa materiaalien laadusta, tiheydestä ja koostumuksesta.

Tällä on olennainen merkitys arvioitaessa, ovatko ympäristönsuojelulain 89 §:ssä tarkoitetut luvan muuttamisen edellytykset sekä uusien varastointirajoitusten perusteet riittävästi selvitettyjä.

Valittaja pyytää hallinto-oikeutta kiinnittämään erityistä huomiota siihen, että päätöksen perusteena käytettyä mittausaineistoa ei ole riittävästi varmistettu suhteessa toiminnanharjoittajan ilmoittamiin tosiseikkoihin.

5.3 Varastointimääriä ja varastointialuetta koskevien rajoitusten puutteelliset perusteet

Päätöksessä on rajoitettu alueella samanaikaisesti varastoitavien mineraalisten jätteiden määräksi enintään 31 000 tonnia ja muiden jätteiden määräksi enintään 6 500 tonnia.

Lisäksi käsittelemättömien ja käsiteltyjen jätteiden kasojen yhteenlaskettu pinta-ala on rajoitettu 9 000 neliömetriin.

Valittaja katsoo, ettei päätöksessä ole riittävästi osoitettu, miksi juuri nämä määrälliset rajat ovat välttämättömiä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Toiminta-alueen kokonaispinta-ala on 19 000 m². Tästä noin 9 000 m² on toiminnanharjoittajan näkemyksen mukaan riittävä niiden jätejakeiden vastaanottoon, käsittelyyn ja varastointiin, joiden käsittely edellyttää päällystettyä aluetta. Lisäksi toiminta-alueeseen kuuluu noin 10 000 m²:n päällystämätön alue, jota voidaan toiminnanharjoittajan näkemyksen mukaan käyttää mineraalisten

materiaalien, kuten betoni- ja tiilijätteen, vastaanottoon, käsittelyyn ja varastointiin ympäristöluvan ja ympäristönsuojeluvaatimusten mukaisesti.

Valittaja katsoo, että päätöksessä asetettua 9 000 m²:n varastokasojen enimmäispinta-alaa arvioitaessa olisi tullut huomioida koko 19 000 m²:n toiminta-alue sekä sen eri osien soveltuvuus eri materiaalien käsittelyyn ja varastointiin.

Päätöksessä ei ole riittävästi perusteltu, miksi varastokasojen yhteenlaskettu pinta-ala tulee rajoittaa 9 000 m²:iin, vaikka toiminnan käytettävissä oleva kokonaisalue on tätä huomattavasti suurempi.

Toiminnanharjoittajan näkemyksen mukaan 9 000 m²:n pinta-ala on riittävä niiden jätejakeiden vastaanottoon, käsittelyyn ja varastointiin, joiden käsittely edellyttää päällystettyä aluetta. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että kaikkien toiminnassa käsiteltävien materiaalien vastaanotto, käsittely ja varastointi tulisi rajata kyseiselle pinta-alalle.

Mineraalisten materiaalien, erityisesti betoni- ja tiilijätteen, vastaanotto, käsittely ja varastointi tulee voida toteuttaa myös ympäristöluvan mukaisen kiinteistön päällystämättömällä osalla, jonka pinta-ala on noin 10 000 m².

Betoni- ja tiilijäte ovat lähtökohtaisesti vaarattomia mineraalisia jätejakeita. Toiminnanharjoittajan näkemyksen mukaan niiden varastointi ja käsittely päällystämättömällä alueella on mahdollista asianmukaisesti järjestettynä ilman ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Myös eräiden jätteiden hyödyntämistä maarakentamisessa koskevassa MARA-asetuksessa tunnistetaan betoni- ja tiilimurskeen hyödyntämismahdollisuudet säädettyjen edellytysten täyttyessä. Asetuksen soveltamisedellytykset ja ympäristöluvan määräykset on kuitenkin arvioitava erikseen. Pelkästään materiaalin kuuluminen vaarattomiin jätejakeisiin ei tarkoita, että sen varastointi olisi kaikissa olosuhteissa ympäristöriskitöntä.

Valittaja katsoo, ettei päätöksessä ole esitetty riittävää materiaalikohtaista selvitystä siitä, miksi betoni- ja tiilijätteen varastointi kiinteistön päällystämättömällä alueella olisi estettävä tai miksi kaikkien jätejakeiden varastokasojen yhteenlaskettu pinta-ala olisi rajattava 9 000 m²:iin.

Varastointialueen käyttöä arvioitaessa olisi tullut erottaa toisistaan sellaiset jätejakeet, joiden käsittely edellyttää päällystettyä aluetta, ja sellaiset mineraaliset jätejakeet, joita voidaan asianmukaisin ympäristönsuojelutoimenpitein käsitellä ja varastoida myös päällystämättömällä alueella.

Lisäksi varastokasojen enimmäiskorkeuden rajoittaminen neljään metriin vaikuttaa suoraan alueen käytettävissä olevaan varastointikapasiteettiin.

Toiminnanharjoittajan näkemyksen mukaan korkeammat betoni- ja tiilijätekasat mahdollistavat toiminta-alueen tehokkaamman käytön ilman, että varastointiin tarvittavaa pinta-alaa olisi tarpeen kasvattaa.

Valittaja katsoo, ettei päätöksessä ole osoitettu, että yli neljän metrin korkuisista betoni- ja tiilijätekasoista aiheutuisi niiden materiaalisten ominaisuuksien tai toiminnan tosiasiallisten olosuhteiden vuoksi sellaista roskaantumista, pölyämistä tai muuta ympäristöhaittaa, joka edellyttäisi yleistä neljän metrin enimmäiskorkeutta.

Mahdolliset pölyämis-, turvallisuus- ja muut haitat tulee arvioida materiaalikohtaisesti ja todellisiin olosuhteisiin perustuen.

Varastointimäärien arvioinnissa olisi tullut ottaa huomioon materiaalien tosiasiallinen laatu, käsittelyvaihe, kierrätyskelpoisuus ja koko luvan mukaisen toiminta-alueen käyttömahdollisuudet.

Erityisesti kohdassa 5.2 kuvattu laserkeilauksen virheellinen materiaaliluokittelu vaikuttaa siihen, voidaanko mittaustuloksia käyttää luotettavasti uusien enimmäismäärien perusteena.

Päätöksessä olisi tullut esittää selkeämpi selvitys siitä, miten asetetut tonni- ja pinta-alarajat on laskettu ja miksi lievemmät, materiaalikohtaiset tai toiminnan tosiasialliseen laajuuteen paremmin sovitetut määräykset eivät olisi riittäviä.

Valittaja katsoo, että 9 000 m²:n yleinen varastokasojen pinta-alarajoitus sekä mineraalisten jätteiden varastointimäärän alentaminen 31 000 tonniin ovat puutteellisesti perusteltuja, eikä päätöksessä ole riittävästi huomioitu kiinteistön koko 19 000 m²:n toiminta-aluetta ja sen päällystämättömän osan käyttömahdollisuuksia.

5.4 Neljän metrin enimmäiskorkeutta koskevan määräyksen oikeasuhtaisuus

Päätöksessä on määrätty jäte- ja materiaalikasojen enimmäiskorkeudeksi neljä metriä, ellei valvontaviranomainen tapauskohtaisesti hyväksy korkeampaa kasaa.

Valittaja katsoo, että kasojen korkeutta koskevaa rajoitusta olisi tullut arvioida erikseen eri materiaalien ominaisuuksien, varastointitapojen sekä todellisten ympäristö- ja turvallisuusriskien perusteella.

Kaikkia materiaalikasoja ei voida pitää ympäristöriskien kannalta samanlaisina.

Päätöksessä olisi tullut yksilöidä, millä perusteilla juuri neljän metrin yleinen enimmäiskorkeus on välttämätön ja millaisissa tilanteissa korkeampi kasa voidaan hyväksyä.

Määräyksen tulee olla riittävän selkeä, ennakoitava ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun ympäristönsuojelulliseen hyötyyn.

5.5 Jätevakuuden korottaminen 150 000 euroon

Päätöksellä muutetussa lupamääräyksessä 18 toiminnanharjoittajalle on asetettu 150 000 euron jätevakuus.

Valittaja katsoo, ettei vakuuden määrää ole perusteltu riittävän yksityiskohtaisesti.

Vakuuden tarkoituksena on turvata asianmukainen jätehuolto ja siihen liittyvät tarpeelliset toimenpiteet tilanteessa, jossa toiminnanharjoittaja ei itse täytä velvoitteitaan.

Vakuuden suuruuden tulee perustua toiminnasta aiheutuviin todellisiin ja perustellusti arvioituihin jätehuoltokustannuksiin.

Päätöksessä olisi tullut esittää esimerkiksi jätejakeittain arvioidut määrät, käsittely- ja kuljetuskustannukset sekä mahdolliset hyödyntämismahdollisuudet ja niiden vaikutus vakuuden tarpeeseen.

Erityisen ongelmallista on, jos vakuuden määrää arvioitaessa on käytetty sellaisia materiaalimääriä, joihin sisältyy virheellisesti betonijätteeksi tai muuksi jätteeksi tulkittua kiinteistöllä ennestään ollutta maa-ainesta.

Valittaja katsoo, että 150 000 euron vakuuden tarpeellisuus ja määrä on selvitettävä uudelleen luotettavien materiaalimäärien ja yksilöityjen kustannustietojen perusteella.

5.6 Asian selvittäminen ja toiminnanharjoittajan kuuleminen

Valittaja toteaa, että Porin kaupungin päätöksen mukaan toiminnanharjoittajalle on varattu tilaisuus antaa asiassa selvitys ja esittää vakuutta koskeva laskelma.

Päätöksen mukaan pyydettyä kirjallista selvitystä ei toimitettu myönnetyssä lisäajassa.

Tämä ei kuitenkaan poista viranomaisen velvollisuutta perustaa päätöksensä asian ratkaisemisen kannalta riittävään ja luotettavaan selvitykseen.

Valittaja on lisäksi ilmoittanut puhelimitse laserkeilauksen tulkinnassa havaitsemastaan olennaisesta virheestä.

Kun tämä ilmoitus koskee suoraan päätöksen perusteena käytetyn aineiston oikeellisuutta, asia olisi tullut selvittää ennen kuin mittaustuloksia käytetään uusien lupamääräysten keskeisenä perusteena.

Valituksen liitteenä 5 esitetään lisäksi laserkeilauksesta otettu kuva, johon toiminnanharjoittaja on merkinnyt havaitsemansa virheelliset materiaaliluokittelut. Kuvasta ilmenee, mitkä viranomaisen betonijätteeksi tulkitsemista alueista ovat toiminnanharjoittajan mukaan kiinteistöllä ennestään ollutta maa-ainesta tai betonilla rakennettua aluetta. Kuvassa on myös erikseen osoitettu puujätettä sisältävä alue.

Valittaja katsoo, että liitteenä oleva kuva tukee kohdassa 5.2 esitettyä väitettä laserkeilauksen tulkintavirheistä ja osoittaa tarpeen selvittää materiaalien todellinen laatu ja määrä ennen mittaustuloksiin perustuvien lupamääräysten asettamista.

Valittaja katsoo, että asian selvittämisessä on tältä osin ollut puutteita.

5.7 Vaasan hallinto-oikeuden aikaisemman päätöksen merkitys

Vaasan hallinto-oikeus on 9.7.2024 antamallaan päätöksellä nro 981/2024 kumonnut Porin kaupungin aikaisemman ympäristöluvan muuttamista koskevan päätöksen.

Aikaisemmassa ratkaisussa on ollut keskeistä arvioida, oliko luvan muuttamiselle esitetty riittävät tosiasialliset ja oikeudelliset perusteet.

Valittaja katsoo, että myös nyt valituksen kohteena olevassa päätöksessä on olennaista tutkia, onko luvan muuttamisen perusteeksi esitetty selvitys riittävää ja ovatko asetetut määräykset perusteltuja.

Valittaja tiedostaa, että ympäristönsuojelulain 89 §:ää on muutettu aikaisemman hallinto-oikeuden päätöksen jälkeen.

Aikaisempaan ratkaisuun ei tämän vuoksi vedota väitteenä siitä, ettei viranomainen voisi nykyisen lain nojalla ryhtyä luvan muuttamiseen omasta aloitteestaan.

Aikaisempaan ratkaisuun vedotaan erityisesti asian selvittämistä, päätöksen perustelemista sekä luvan muuttamisen aineellisten edellytysten arviointia koskevilta osin.

Valittaja katsoo, ettei ympäristöluvan toistuva muuttaminen ole tarkoituksenmukaista tilanteessa, jossa aikaisempi luvan muuttamista koskeva päätös on jo kumottu Vaasan hallinto-oikeudessa eikä uuden päätöksen perusteena olevia tosiseikkoja ja ympäristöriskejä ole edelleenkään riittävästi selvitetty.

Ympäristöluvan muuttamisen tulee perustua todettuun muutostarpeeseen, luotettavaan selvitykseen ja ympäristönsuojelulain mukaisiin edellytyksiin. Toistuvat lupamuutokset, joiden perusteet jäävät epäselviksi, aiheuttavat toiminnanharjoittajalle oikeudellista epävarmuutta, vaikeuttavat toiminnan

pitkäjänteistä suunnittelua ja voivat johtaa kohtuuttomaan hallinnolliseen ja taloudelliseen rasitukseen.

Valittaja ei vastusta ympäristönsuojelun kannalta tarpeellisia ja asianmukaisesti perusteltuja lupamuutoksia, mutta katsoo, että niiden tulee perustua riittävään selvitykseen ja olla oikeassa suhteessa toiminnasta tosiasiallisesti aiheutuviin ympäristöriskeihin.

6. Valituksen määräaika ja päätöksen tiedoksisaanti

Valittaja on noutanut päätöstä koskevan kirjattuna tai kuittausta vastaan toimitetun postilähetyksen 9.9.2026.

Toiminnanharjoittaja on lisäksi ollut puhelimitse yhteydessä päätöksen allekirjoittaneeseen [redacted].

Puhelinkeskustelussa toiminnanharjoittajalle on ilmoitettu, että valitus tulee toimittaa viimeistään 10.10.2026.

Valittaja pyytää hallinto-oikeutta arvioimaan valituksen määräajan päätöksen tiedoksiantoa koskevien asiakirjojen ja sovellettavien tiedoksiantosäännösten perusteella.

Mikäli valituksen katsottaisiin saapuneen määräajan päättymisen jälkeen, valittaja pyytää hallinto-oikeutta ottamaan huomioon viranomaiselta saadun nimenomaisen määräaikaohjeen ja arvioimaan sen oikeudellisen merkityksen.

Valittaja toimittaa mahdollisuuksien mukaan selvityksen päätöksen tosiasiallisesta tiedoksisaannista sekä puhelinkeskustelusta.

7. Täytäntöönpanoa koskeva pyyntö

Valittaja pyytää hallinto-oikeutta tarvittaessa kieltämään valituksen kohteena olevan päätöksen täytäntöönpanon tai keskeyttämään sen täytäntöönpanon asian käsittelyn ajaksi, mikäli päätöstä voitaisiin muutoin panna täytäntöön ennen sen lainvoimaisuutta.

Valittaja katsoo, että valituksen kohteena olevien määräysten noudattaminen voi aiheuttaa toiminnalle merkittäviä taloudellisia ja käytännöllisiä vaikutuksia ennen kuin niiden lainmukaisuus on ratkaistu.

Erityisesti vakuuden korottaminen ja varastointia koskevat rajoitukset voivat edellyttää merkittäviä järjestelyjä.

8. Yhteenveto

Valittaja katsoo, että Porin kaupungin 24.8.2026 antama päätös tulee kumota, koska sen perusteena käytettyyn selvitykseen liittyy olennaisia epävarmuuksia ja virheitä.

Erityisesti laserkeilauksen tulkinnassa ei ole asianmukaisesti huomioitu sitä, että osa betonijätteeksi tulkituista materiaalikasoista on tosiasiassa kiinteistöllä jo ennen toiminnanharjoittajan toimintaa ollutta maa-ainesta.

Tämä voi vaikuttaa olennaisesti päätöksessä esitettyihin arvioihin jätteiden määrästä, varastointitilanteesta ja jätevakuuden tarpeesta.

Lisäksi toiminta-alueen kokonaispinta-ala on 19 000 m², eikä päätöksessä ole valittajan näkemyksen mukaan riittävästi huomioitu koko alueen käyttömahdollisuuksia eikä päällystettyjen ja päällystämättömien alueiden soveltuvuutta eri jätejakeille.

Valittaja katsoo lisäksi, ettei uusien varastointirajoitusten eikä 150 000 euron vakuuden tarpeellisuutta ja oikeasuhtaisuutta ole osoitettu riittävästi.

Näillä perusteilla valittaja pyytää hallinto-oikeutta hyväksymään valituksen ensisijaiset tai toissijaiset vaatimukset.

9. Liitteet

1. Porin kaupungin päätös 24.8.2026, PRIDno-2020-1840, ympäristöluvan muuttamisesta sekä valitusosoitus.
2. Vaasan hallinto-oikeuden päätös 9.7.2024, nro 981/2024, dnro 572/03.04.04.04.19/2023.
3. Ympäristölupapäätös 29.12.2017, dnro YMPA/685/11.01.00/2015.
4. Selvitys postilähetyksen noutamisesta 9.9.2026.
5. **Laserkeilauskuva toiminnanharjoittajan merkinnöillä sekä selvitys laserkeilauksen tulkintavirheistä** (tiedosto: ”LASER peilauksen virheet.pdf”).

Porissa 10.10.2026

Suomen Materiaalikonepalvelu Oy

[redacted]